

Rozhodnutí Vyššího vojenského soudu ze dne 09.03.1960, sp. zn. To 20/60, ECLI:CZ:VVS:1960:TO.20.1960.1

Číslo: 47/1960

Právní věta: Ani těžká újma na zdraví, způsobená při havárii vozidla spolujezdci, nevylučuje zastavení trestního stíhání pro nepatrnou nebezpečnost trestného činu pro společnost podle § 192 odst. 2 písm. a) tr. ř.

Soud: Vyšší vojenský soud

Datum rozhodnutí: 09.03.1960

Spisová značka: To 20/60

Číslo rozhodnutí: 47

Číslo sešitu: 7-8

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Čin menšího významu, Doprava, Zastavení trestního stíhání, Zavinění

Předpisy: 86/1950 Sb. § 222

§ 192

§ 246

§ 292a 64/1956 Sb. § 162

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 47/1960 sb. rozh.

Ani těžká újma na zdraví, způsobená při havárii vozidla spolujezdci, nevylučuje zastavení trestního stíhání pro nepatrnou nebezpečnost trestného činu pro společnost podle § 192 odst. 2 písm. a) tr. ř.

(Rozhodnutí Vyššího vojenského soudu z 9. března 1960, To 20/60.)

Voj. z. sl. byl obžalobou stíhán pro trestný čin ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 222 odst. 1 tr. zák. v souběhu s ohrožením věcných prostředků podle § 292a tr. zák. a s poškozováním majetku v socialistickém vlastnictví podle § 246 odst. 1 tr. zák. Tyto trestné činy měl podle obžaloby spáchat tím, že dne 15. prosince 1959 na silnici jako řidič svěřeného tanku T-34 při přejíždění mostu v mírné zatáčce doprava zatáhl příliš pravou směrovou páku, řízení tanku nezvládl a narazil do zábradlí mostu. Tank se převrátil do pravého příkopu, při čemž člen osádky tanku utrpěl otevřenou zlomeninu pravého předloktí s těžkým pohmožděním předloketního svalstva a poruchu hybnosti prstů. V důsledku zranění nebyl obžalovaný déle jak 4 měsíce schopen práce a nelze vyloučit ani trvalé následky.

Na vozidle vznikla škoda ve výši asi 5000 Kčs a silniční údržba ONV utrpěla zničením zábradlí škodu ve výši 1562,80 Kčs.

Vojenský obvodový soud zastavil trestní stíhání z důvodu § 192 odst. 2 písm. a) tr. ř.

Vyšší vojenský soud podle § 162 odst. 1 písm. c) tr. ř. stížnost vojenského obvodového prokurátora zamítl.

Z odůvodnění:

Vojenský obvodový prokurátor ve stížnosti uvedl, že u obviněného sice šlo o řidičskou nezkušenost a špatný odhad šířky vozovky, že však i přes tyto skutečnosti nejde o jednání, jehož nebezpečnost pro společnost by byla nepatrná. Obviněný najezdil v kursu tankistů 126 km při řízení tanku, získal řidičský průkaz 3. třídy a byl poučen o způsobu jízdy tankem na dlážděné vozovce. Přes celé město jel tankem v kritický den bez závad po dlážděné vozovce a při tomto řízení tanku si musel osvojit též prakticky zásady řízení na dlážděných vozovkách. Příčinou nehody je též nepozornost obviněného při řízení, neboť přitáhl pravou řídící páku více než bylo třeba, a poněkud zvýšená rychlost. Proto vojenský obvodový prokurátor ve stížnosti navrhoval, aby usnesení soudu I. stolice bylo zrušeno a aby trestný čin obviněného byl projednán soudem. VVP se v neveřejném zasedání s důvody stížnosti ztotožnil.

Při rozhodování o stížnosti přezkoumal odvolací soud správnost všech výroků napadeného usnesení a řízení, které mu předcházelo. Procesní závady nebyly zjištěny. Pokud jde o vlastní požadavek stížnosti, domáhajícího se soudního projednání věci, neshledal jej odvolací soud opodstatněný.

Z výpovědi svědka voj. z sl., který byl instruktorem při cvičné jízdě obviněného, plyne, že těsně před nehodou zůstal tank řízený obviněným za předním tankem ve větší vzdálenosti než bylo stanoveno, proto chtěl obviněný brzo dohonit přední tank zvýšením rychlosti. Jel rychlostí 25 – 30 km/hod., přestože rychlost kolony při přesunu byla stanovena na 20 – 25 km/hod. Obviněný tedy před nehodou překročil neprávem rychlost stanovenou pro přesun kolony. Je též pravdou, že obviněný byl poučen teoreticky o způsobu jízdy na dlážděné vozovce a to ještě před výjezdem z kasáren. Při jízdě přes město byly zjištěny nedostatky v řízení tanku u řidičů, proto byla kolona zastavena a všichni řidiči byli znovu poučeni o technice jízdy po silnici. Stížnost ve svých důvodech správně konstatuje tyto okolnosti, vyvozuje však z nich nesprávné závěry. Podle přesvědčení odvolacího soudu nejsou uvedené skutečnosti tak rozhodné, aby mohly uvést pochybnost závěr soudu I. stolice v tom, že nebezpečnost tr. činu obviněného pro společnost je nepatrná. Rozhodujícím hlediskem pro posouzení celého případu je skutečnost, že v daném případě šlo o cvičnou jízdu, obviněný při tom neměl jakékoli praktické zkušenosti v jízdě po silnici, tím méně po silnici dlážděné a právě tato skutečnost byla hlavní příčinou toho, že obviněný tank nezvládl. Znalec mjr. inž. uvedl, že jde o podstatný rozdíl řízení tanku, když tank je řízen na dlážděné vozovce nebo na tankodromu. Při řízení tanku na dlážděné vozovce jsou potřebné zkušenosti po delší praxi. Zatím co při řízení tanku na tankodromu je potřebná síla, je nutno vynaložit sílu i při mírném zatočení, při řízení na dlážděné vozovce je třeba jemně a opatrně reagovat, zejména když tank je právě na vlně vozovky. Právě z tohoto posudku vyplývá, že při řízení tanku na dlážděné vozovce je nutná důkladná praxe řidiče a nestačí jenom teoretické poučení; nestačí pouze to, že obviněný měl řidičský průkaz 3. třídy a že před tím ujel při řízení tanku 126 km na tankodromu. K dosažení dostatečné praxe k řízení tanku na dlážděné vozovce nestačilo ani to, že obviněný řídil tank přes město, zejména když přes toto město jely tanky pomalu. Všichni ve věci slyšení svědci uváděli v souladu s posudkem velitele a s uzávěrem komise odborníků, určených k vyšetření nehody, že u obviněného nešlo v žádném směru o hrubé opomenutí jeho řidičských povinností, nýbrž je nezvládnutí řízení v dané dopravní situaci bylo způsobeno jeho malou řidičskou praxí. Okolnosti případu naznačují, že nebyla správná metodika výcviku, když obviněný, který před tím delší dobu neřídil tank a nejel vůbec po silnici, měl řídit tank hned za městem

rychlostí 25 km/hod. a to právě na dlážděné vozovce. Nezkušenost řidiče se též projevila ve špatném odhadu šířky vozovky, neboť vozovka byla na mostě zúžená. Důležité je dále i to, že při najetí tanku na zábradlí došlo k specifické situaci, kdy se první pás zaklínil na rozdrčené zábradlí a nedovolil řidiči vyrovnání vozidla brzděním levého pásu. Traversa vnikla do řidičského prostoru a těžce zranila řidiče a dalšího člena osádky. Řidič pro toto zranění nemohl zvládnout vozidlo zabrzděním; proto došlo k převrácení tanku do pravého příkopu. Výcvik řidičů nebyl v poddůstojnické škole vůbec prováděn v jízdě na silnici. Jestliže obviněný řídil tank větší rychlostí, než byla stanovena pro přesun tanků, bylo povinností instruktora zakročit, neboť se jednalo o jízdu cvičnou. Podle posudku znalce mjr. inž. nemohl velitel tanku, ani další instruktor postřehnout, že řidič překročil rychlost stanovenou pro přesun, pokud toto překročení nebylo větší než 5 km. Oba byli totiž ve věži tanku.

Obviněný je velmi kladně hodnocen z doby výkonu vojenské služby. Soudně ani kázeňsky nebyl trestán a před nástupem vojenské služby řádně pracoval. Je vyučen soustružníkem a pochází z dělnické rodiny.

Po zhodnocení shora uvedených okolností přišel odvolací soud k přesvědčení, že jednání obviněného, zejména z hlediska způsobu provedení, míry zavinění a vzhledem k osobě pachatele i možnosti jeho nápravy, je jednáním, jehož nebezpečnost pro společnost je nepatrná.